

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ

кандидата економічних наук, старшого наукового співробітника М. М. Медвіда

«МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАЙМАНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАННЯХ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ»

Чимало аналітиків та експертів останнє десятиріччя оцінюють як період стрімкого зростання загроз міжнародній та національній безпеці, які зумовлені жорстким суперництвом за перерозподіл сфер впливу, дедалі більш неоднозначним впливом процесів глобалізації на розвиток різних країн та більш очевидною схильністю до застосування силових методів у процесі реалізації національних інтересів. Спостерігається також стійке зростання витрат більшості країн світу на розроблення новітніх систем озброєнь.

Як наслідок – накопичений потенціал загроз національній безпеці досяг рівня, за якого без формування і запровадження цілеспрямованої системної державної політики захисту національних інтересів та застосування належних механізмів її реалізації на порядку денному може постати питання про існування України як цілісної і суверенної держави.

Трансформаційні зміни, які відбуваються в суспільстві висувають до державного управління в цілому нові вимоги. Зокрема, це стосується й системи військової служби як уособлення суб'єкта управління, що пов'язано із необхідністю системної модернізації країни та зміною парадигми управління. Саме від системи військової служби, в першу чергу, залежить ефективність розв'язання зазначених вище проблем, що виникають у процесі суспільного розвитку. У зв'язку з цим необхідним є забезпечення високого якісного рівня кадрового забезпечення військової служби для стабілізації соціально-політичного, правового та економічного простору в Україні. Ключовими факторами реалізації відповідного механізму виступають професійно-особистісний розвиток через кар'єрне зростання та професійна мотивація військовослужбовців.

Основним механізмом реалізації вказаної політики є державне управління у сфері забезпечення національної безпеки. Саме тому подана мені на рецензування монографія Михайла Медвіда «Механізм регулювання зайнятості найманих працівників у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення» є актуальною працею.

У першому розділі монографії «Теоретико-методологічні основи регулювання зайнятості найманих працівників у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення» автор розкриває процес створення такого суспільного блага, як «воєнна безпека», відображує протиріччя у забезпеченні державою цього процесу; правильно, на мою думку, формулює практичну проблему дослідження – відсутність умов для реалізації зміни способу комплектування військових формувань та правоохоронних органів спеціального призначення на контрактний. Він визначає також потребу в одержанні кінцевого наукового результату дослідження – виявлення зв'язків між чинниками мотивації до зайнятості громадян й укомплектованістю військових посад.

На Заході у процесі дослідження проблеми забезпечення національної безпеки увага, в основному, акцентується на таких аспектах, як: політичні (зокрема, у розрізі аналізу загроз основам ліберальної демократії, які останнім часом розглядаються в контексті глобалізації, розвитку інформаційних технологій, змін традиційних уявлень про державний суверенітет, альтернативних моделей політичних трансформацій тощо; економічні (головним чином, у ракурсі економічних основ та обмежень щодо планування національної оборони, формування відповідного бюджету, організації громадського контролю з цих питань); воєнні (у контексті розвитку практики відносин між цивільним і військовим секторами, тобто між цивільною владою і «силовими» структурами, які трансформуються у так звану проблему цивільно-військових відносин).

Можна зазначити, що монографія за своєю сутністю присвячена забезпеченню воєнно-економічної безпеки держави, зокрема, ефективності розподілу зайнятості між секторами її економіки.

Другий розділ традиційно присвячений формуванню загальної методики проведення дослідження, у якому, на мою думку, правильно визначені окремі наукові задачі дослідження й обґрунтовано вибір методів для їх вирішення.

Основні досягнення дослідження відображені у третьому розділі «Аналіз зайнятості найманих працівників у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення». Це визначені достатні умови гарантованого комплектування військових посад, що покладено в основу формування механізму зайнятості найманих працівників у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення, а також відображений міграційний рух найманих працівників з військовими компетентностями. Останнє є серйозною загрозою національній безпеці нашої держави.

У наступних розділах на підставі проведеного аналізу міжнародного досвіду й з урахуванням виявлених залежностей укомплектованості військових посад контрактним способом від певних чинників запропоновано науково обґрунтовані заходи, що дають змогу поліпшити стан зайнятості у військових формуваннях та правоохоронних органах спеціального призначення за відсутності достатніх умов гарантованого комплектування військових посад.

Монографія є завершеним науковим дослідженням, має наукову і практичну цінність. Результати досліджень можуть бути використані науковцями, а також працівниками органів державної влади.

Вважаю за доцільне видання монографії.

*Рецензент – завідувач кафедри
адміністративного менеджменту
Академії муніципального управління,
доктор наук з державного управління, професор*

Драган Іван Олександрович